

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1399/2022
22.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу судска јединица у Коцељеви К 535/21 од 14.07.2022. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 286/22 од 11.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Лазаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу судска јединица у Коцељеви К 535/21 од 14.07.2022. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 286/22 од 11.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, судска јединица у Коцељеви К 535/21 од 14.07.2022. године, окривљена АА је оглашена кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а окривљени ББ је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело су им изречне условне осуде, којим су им утврђене казне затвора и то окривљеној АА у трајању од три месеца, а окривљеном ББ у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године не учине ново кривично дело. Истом пресудом окривљенима је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећенима ВВ и ГГ, на удаљености од 100 метара, која ће трајати годину дана од правноснажности пресуде.

Поред тога, истом пресудом окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка – паушала у износу од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана

од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 286/22 од 11.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљених АА и ББ, а пресуда Основног суда у Шапцу, судска јединица у Коцељеви К 535/21 од 14.07.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Александар Лазаревић, због повреда закона у смислу члана 482. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде на тај начин што ће ослободити окривљене од оптужбе или да укине побијане пресуде и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ је неоснован.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, док у образложењу захтева, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче да суд у конкретном случају није могао огласити окривљене кривим за кривична дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. и став 2. КЗ, с обзиром да дела која су описана у изреци пресуде нису кривична дела. По ставу браниоца у радњама окривљене АА, односно изговореним речима окривљене, нема тог одлучног елемента који чини биће овог кривичног дела, односно нема елемената стварне претње и објективне опасности за оштећену, а такође, ни у радњама окривљеног ББ нема стварне претње ни објективне опасности за оштећене. Бранилац даље у захтеву истиче, да окривљени нису ни у једном тренутку имали контакт са оштећенима, нити су улазили у њихово двориште, те није постојала објективна опасност за оштећене, нити им је сигурност била угрожена.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица и да ће се казнити новчаном казном или казном затвора до једне године. Радња извршења основног облика кривичног дела састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност пасивног субјекта која се манифестује у његовом осећају несигурности. Ставом 2. истог члана је прописана казна затвора у трајању од три месеца до три године, уколико је дело из става 1. овог члана учињено према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При том је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, по налажењу овог суда, из чињеничног описа кривичног дела датог у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Шапцу Кто 483/21 од 20.07.2021. године и у изреци првостепене пресуде и то да је окривљена АА: „...у урачунљивом стању угрозила сигурност оштећене ВВ из ..., претњом да ће напасти на њен живот и тело, на тај начин што је рекла оштећеној: „Извадићу ти гркљан, заклаћу те, убићу те“, у време и месту ближе описаним у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је она оптужена и правноснажно оглашена кривом.

Такође, имајући у виду цитиран законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, по налажењу овог суда, из чињеничног описа кривичног дела датог у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Шапцу Кто 483/21 од 20.07.2021. године и у изреци првостепене пресуде и то да је окривљени ББ „...у урачунљивом стању угрозио сигурност више лица, оштећених ВВ и ГГ, обоје из ..., претњом да ће напасти на њихов живот и тело, као и на живот и тело њима блиског лица, њиховог сина ДД из ..., на тај начин што се обратио оштећенима речима: “Побићу вас у току ноћи, вас и вашег сина ДД, одсећићу вам руке до лаката“, у време и месту ближе описаним у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног ББ стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Супротно наводима браниоца окривљених, садржина изговорених речи које је окривљена, упутила оштећеној, као и садржина речи које је окривљени упутио оштећенима, а које су ближе наведене у изреци правноснажне пресуде, по налажењу Врховног касационог суда, представљају упућивање конкретне претње

нападом на живот и тело, као и живот и тело блиском лицу, а које претње у оба случаја су објективно подобне да угрозе сигурност оштећених и усмерене су на то и које су, код оштећених створиле осећај страха, несигурности и угрожености за сопствени живот и телесни интегритет, као и за живот и телесни интегритет члана породице, а што је у конкретном случају довољно за постојање кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, односно кривичног дела 138. став 2. у вези става 1. КЗ. Стога су оцењени као неосновани наводи браниоца окривљених којима се указује да дела за која су окривљени оптужени и правноснажно оглашени кривим нису кривична дела.

Бранилац окривљених, као разлог подношења захтева истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже образложење у чему се истакнута повреда састоји, односно због чега сматра да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходнио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на које се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање и оцену ове повреде, није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Лазаревића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић